

forskel på vores forslag og det, som fru Ulla Tørnæs er medforslagsstiller til, og det er, at vi i vores forslag opfordrer regeringen til snarest at tage kontakt med sine samarbejdspartnere med henblik på, at sanktionerne mod Østrig ophæves igen.

Hvis det er så absurd med de her sanktioner, hvorfor er fru Ulla Tørnæs så ikke at finde blandt de partier, der gør en aktiv indsats for at få de her sanktioner ophævet? Vi mangler det klare link mellem den store argumentation og så den konklusion, man nødvendigvis må drage, hvis man har den argumentation, som fru Ulla Tørnæs har.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Fru Ulla Tørnæs har stadig ikke svaret på de spørgsmål, jeg har stillet, men jeg har fået et underholdende indlæg om Venstres detektivtjeneste nede i Belgien. Jeg synes egentlig, det kunne være ret interessant at spørge: Hvornår var det, og på hvilket tidspunkt var det, at Venstre havde talt med Guy Verhofstadt? Men det skal jeg nok lade være med.

Jeg spørger i stedet fru Ulla Tørnæs for tredje gang: Er det korrekt, at det var statsministeren i Belgien, Verhofstadt, fru Ulla Tørnæs' partifælle, der kontaktede Antonio Guterres, Portugals statsminister, for at få igangsat en aktion imod Østrig? Det må da være til at svare ja eller nej på.

Det andet er: Hvad har Venstre gjort i forhold til partifællerne i Belgien? Hvis Venstre er fuldstændig uenig i den politik, har Venstre så protesteret? Har Venstre taget kontakt for at få dem til at ændre deres holdning på de her områder?

Jeg vil da også godt lige tillade mig at spørge: Hvis det nu er overdrevet at reagere over for Østrig, hvorfor blev FPÍ så smidt ud af den liberale organisation, hvor Venstre er medlem?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg stillede fru Ulla Tørnæs et meget konkret spørgsmål: Om ganske kort tid er der møde i Europarådet. Der vil blive fremlagt et forslag, ikke om, at Europarådet skal sanktionere mod Østrig, ikke om, at Østrig skal smides ud af Europarådet, men om, at Europarådet sætter Østrig under overvågning. Hvordan vil Venstres repræsentanter i Europarådet stemme til det forslag? Det er et meget enkelt spørgsmål.

Man har brugt meget tid på at dykke ned i, hvad statsministeren har lavet hvornår. Det må være muligt at svare på et så enkelt spørgsmål.

Og så har fru Ulla Tørnæs jo fuldstændig ret i, at det konservative parti i Østrig ikke gik til valg på et samarbejde med Jörg Haider. Det gjorde det ikke. Det svarer nogenlunde til, hvis f.eks. Venstre går til det kommende valg på klar afstandtagen til at indgå et regeringssamarbejde med Dansk Folkeparti, men dagen efter valgresultatet foreligger, så indgår man alligevel et regeringssamarbejde.

Lad være med at ophøje det til noget specielt vidunderligt demokratisk. Det synes jeg altså ikke det er. Det er inden for spillereglerne, men noget vidunderligt demokratisk er det bestemt ikke.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er såmænd meget enig i hr. Thulesen Dahls beskrivelse af, hvad sanktionerne egentlig er for noget, og hvordan man kan betragte sanktionerne. Det fører så hr. Thulesen Dahl til at spørge, hvorfor Venstre ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Det skal jeg såmænd sige:

For det første handler forespørgslen i dag om forløbet, altså om det, som beretningen faktisk redegør for. Derfor synes vi, det er på sin plads, at Folketinget tilslutter sig Det Udenrigspolitiske Nævns beretning, da det er det, forespørgslen handler om.

Derudover handler den anden halvdel af Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse lige præcis om det beslutningsforslag, som skal behandles i Folketinget som næste punkt på Folketingets dagsorden.

Det er sådan set årsagen til, at vi i Venstre ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, men at vi har valgt at fremsætte et forslag til vedtagelse sammen med en række andre partier.

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Claus Larsen-Jensen oplyser, og som vi jo også har fået oplyst i Det Udenrigspolitiske Nævn efter en række sværdslag, at der blev sendt en fax til Antonio Guterres fra Guy Verhofstadt, hvori der anmodes om en fælles reaktion, og det er så det brev, som statsministeren jo efter en række vanskeligheder først fik kendskab til adskillige dage senere, nemlig den 9. februar.

Hr. Claus Larsen-Jensen spørger også, hvorfor FPÍ blev smidt ud af den liberale familie i